

TYRKISK ANGORA

Den Tyrkiske Angora var den første langhårede (Semilang hår) kat, der kom til Europa i det sekstende århundrede, fra Ankara i Tyrkiet. Angoraens gener findes derfor i mange af nutiden racekatte. Racen var ved at uddø i 1960'erne og i sidste øjeblik fik man lavet et avls program for at redde den Tyrkiske Angora. Der blev samlet avls materialer sammen til Ankara Zoo og her startede man et rednings program. Kattene kom hovedsaglig fra private, da den næsten var uddød. I England lavede deres egen Angora, som er en blanding af langhårede Orientaler. Den blev aldrig anerkendt i FIFe som Angora.

Det var kun den hvide Tyrkiske Angora, som blev anerkendt i FIFe 1989. Men ved at avle hvid x hvid i flere generationer, var der en stor risiko for døvhed. Special ved oddeyed eller blåøjede. I dag er alle farver øjne godkendt. Først i 1994 blev Angoraen godkendt i andre farver. Samme farver som MCO, det vil sige kun de naturlige farver. Farver som cinnamon, chokolade, fawn, lilla og pointet er forbudt. Ved at avle farvet ind i de hvide, kan man undgå døvhed. I Tyskland, Holland og England må man ikke avle hvid x hvid, kun hvid x farvet. Dette gælder alle racer. Den Tyrkiske Angora er en slank, lang og elegant kat, den bevæger sig omkring med særlig ynde og den forfejler sjældent et spring.

Det er en middel stor kat. Hannen er lidt større end hunkatten. Hankattens vægt ligger fra 4,5 til 7 kg. og hunnen vejer fra 3 til 4 kg. Den er meget social overfor andre artsfæller og ikke mindst sine mennesker. Den følger dig over alt.. Især køkkenet. Der er ingen kat som en Tyrkisk Angora, der er så glad for mad. Den er også utrolig kælen og snakker rigtig meget. Man kan føre lange samtaler med en Angora. Den prøver at overtale dig til at give den lækkerier i utide. Det er en dejlig familie kat, de er børnevenlige og deltager aktivt i familieleven.

Den Tyrkiske Angora har ingen underuld og pelsen er meget silkeblød og fin. Angoraen fælder som andre katte, så hvis man vil undgå hår over hele huset, bør man børste den daglig. Den nyder at få den omsorg og kontakt som børstningen giver. Den kan også være meget kuldkøer, så en radiatorseng er ikke at foragte, når man er en Angora. Skabe og skuffer er også dejlige sove- og gemmesteder. Den får en lang pels om vinteren og meget kort om sommeren. Angoraerne er først rigtig udvokset, når den er omkring 5-8 år. Med alderen får den gerne længere og kraftig pels.

Hunkattens pels er knap så kraftig og med en mindre krave end hankattens. En kastreret han smider heller ikke pelsen i samme omfang som den fertile han.

I Tyrkiet er der en del overtro knyttet til Angoraen. F.eks. Mener man at Tyrkiets "landsfader" Kemal Atatürk der døde i 1938, en dag vil genopstå i skikkelse af en hvid, døv, odd-eyed Angora han. Men i Tyrkiet har man en anden opfattelse af den Tyrkiske Angora og Tyrkiske Van. De accepter ikke vores FIFe godkendte

Angora og Van. De anerkender kun den hvide som de også kalder Van kat.

Desværre er opdrættere i udlandet godt i gang med at ødelægge den dejlige race, til trods for at Angoraen kun er anerkendt i naturlige farver, avler nogle opdrættere andre racer ind så den kommer i ikke anerkendte farver. For ikke tale om de ekstreme unaturlige store øre ("kanin ører"). Derfor er der i de linier kommet en del arvelige sygdomme ind i racen, fra de katte de har brugt til at ændre Angoraen med.

Så lad os bevare den klassiske Tyrkisk Angora.

Der står endda i Politikens bog "Katte i Farver" at denne race skal forblive ren og ikke avles med andre racer, da den er grundstamme for mange andre racer.

Fra 1 januar 2007 er FIFe's standard for TUA ændret og afviger mærkbart fra den oprindelige tyrkiske angora, man reddede i 60'erne.

www.ankarakedi.dk

Formand **Barbara Hassenteufel**
Tlf.: **+45 9817 9509**

Barbara Hassenteufel.